Казка про Мудрого Дідуся та Дружбу на Грядці

Посварилися якось на городі **Морквина та Буряк**.

— Я найголовніша! — хвасталася Морквина, поправляючи свою зелену косу. — У мені багато вітаміну А, тому я допомагаю діткам добре бачити та рости!

— Ні, я важливіший! — заперечував Буряк. — Я маю багато корисних речовин, допомагаю бути сильними та здоровими. А ще я такий яскравий і красивий!

Сперечалися вони так голосно, що їх почув Дідусь. Він підійшов до грядки, посміхнувся у вуса, присів і лагідно мовив:

— Не сваріться, мої хороші! Морквино, ти даруєш діткам гарний зір і допомагаєш їм рости здоровими. А ти, Буряче, корисний для організму та допомагаєш людям залишатися сильними. Кожен із вас особливий і потрібний людям!

Морквина та Буряк перезирнулися, сором'язливо похитали своїм листячком і потиснули одне одному корінці.

— Мабуть, Дідусь має рацію, — сказала Морквина.

— Так! Не обов'язково бути найголовнішим, — усміхнувся Буряк. — Головне — дружити!

Відтоді вони росли поруч як найкращі друзі, допомагали одне одному та разом раділи теплому сонечку.

1. Хто посварився на городі та чому?

2. Якими корисними властивостями хвалилася Морквина?

3. Чим пишався Буряк?

4. Хто почув суперечку овочів?

5. Як Дідусь помирив Морквину та Буряк?

6. Як овочі показали, що помирилися?

7. Чого нас навчає ця казка?

LIVEWORKSHEETS